

Abdullah'ın Rüyası

Hiz. Ömer (ra)'in oğlu Abdullah, gençliğinde geçen bir hâtırasını şöyle anlatır: "Herkes gibi ben de gençlik günlerimde Resûlullah'a güzel rü'yalarımı anlatmak isterdim. Ne yazık ki anlatacak güzel rü'ya göremezdim. Bekâr olduğum için mescidde yattığım gecelerden birinde idi. Bir rü'ya gördüm. Gördüğüm rü'ya korkulu idi. İki melek geldi, elimden tutup beni çölde تنها bir yere götürdü. Bu sessiz mahalde, yerin dibine aşağı kazılmış bir kuyu gördüm. İçinde ateş yanıyordu. Etrafı taşlarla örülmüş kuyunun başında iki tane makara gibi şey vardı. Burada Kureyş'ten bazı kimseleri de gördüm. Anlaşılan, onlar da ateşli kuyunun başında bekliyorlardı. Ben, dehşetle yanan ateşi görünce ürperdim ve: - Cehennem ateşinden Allah'a sığınırım! diye iltica' etmeye başladım. Bu duamı üç kere tekrar ettim. Fazla korktuğum için bir melek yanıma çıkageldi ve: - Korkma, korkma! diye bana seslendi. Meleğin sözleri beni biraz ferahlattı. İşte o sırada uykudan uyandım. Düşüne düşünce ablam Hiz. Hafsa'nın yanına gittim. Resûlullah'ın pâk zevcesine rü'yamı aynen anlattım. Hafsa (Radıyallahü anhâ) da rü'yamı aynen Resûlullah'a anlatmış, dikkatle dinleyen Hazret-i Resûlullah, şöyle karşılık vermiş: - Abdullah iyi gençtir. Keşke biraz da gece namazı kılsaydı!"

Bu hâdiseyi nakleden kitablar derler ki:

-Abdullah'ı bundan sonra geceleri uyutmak mümkün olmadı. Bu rü'ya te'vîlinden itibaren gecenin az bir kısmında uyur, sonra kalkıp teheccüd namazı kılardı. Fıkıh âlimleri bu vâkıdan şu hükümleri çıkarırlar:

1 - Görülen bir rü'ya, takvâ ehli kimselere anlatılmalıdır. Nitekim Abdullah da Hazret-i Hafsa'ya

anlatmıştır.

2 - Her mü'min, mânevî durumlarını sezebilmesi için sadık rü'yalar dileğinde bulunabilir. Abdullah da böyle bir temennide bulunmuş, gördüğü rü'yadan da daha çok ibâdet etme hükmü çıkarmıştır.

3 - Rü'yalarla iyilik hususunda amel edilir, ama kötülük hususunda amel edilmez. Kötülüğe teşvik eden yorumlar şeytanî olur, Rahmânî olmaz. Bu yüzden rü'ya kötüye yorulmaz.

4 - Gece teheccüd namazı kılmak, insanı Cehennem'den koruyan fazîletli bir ibâdetdir. Nitekim Abdullah için Resûlullah gece namazını tavsiye buyurmuş, o da ömrü boyunca gece namazını ihmâl etmemiştir. Şu kadar var ki, kalkıp da teheccüd kılmayanlar için, her şey bitmiş değildir. Böyle kimseler hiç olmazsa yatmadan önce teheccüd namazı kılmalı, yahut sabah namazı için kalkınca namazdan önce geçmiş namaz borçlarını kaza etmeliler ki gece namazı sevabından müstefid olsunlar, teheccüd sevabından bütün bütün mahrum kalmasinlar.

Allah Kullarını Biz Farketmesek De Korur

Zünnu-i Mısri'nin şöyle dediği rivayet edilmiştir: Bir gün elbiselerimi yıkamak için Nil nehrinin kenarına gitmiştim. Nehrin kenarında dururken, bir de baktım ki, görülmemiş şekilde büyük bir akrep bana doğru geliyor. Çok korkmuştum. Beni onun şerrinden koruması için Cenab-ı Hak'ka sığındım. Akrep nehre geldiğinde, sudan büyük bir kurbağa çıkıp akrebe doğru geldi. Akrep kurbağanın sırtına binip suyun üzerinde yüzüp gittiler. Bu bana çok şaşkırtıcı gelmişti. Ben de onların nehrin kenarında takip ettim. Nehrin karşı yakasına geçtiklerinde, akrep kurbağayı bırakıp dalları büyük, gölgesi çok olan bir ağacın yanına gitti.

Bir de baktım ki, ağacın altında Allah'a asi bir genç mışıl mışıl uyuyor. Kendi kendime: "**La ha'vle vela kuvvete illa billah. Bu akrep nehrin ötesinden buraya kadar, bu genci sokmak için geldi**"

dedim ve içimden, akrep gence yaklaştığı zaman hemen akrebi öldürmeğe karar verdim. Akrebe yakın bir yerde durdum. Bir de baktım ki karşıdan büyük bir yılan, genci öldürmek için, gence doğru geliyor. Bu sırada akrep yılanın üzerine hücum etti ve başını sokmaya başladı. Akrep yılanın ölmesine kadar başını sokmaya devam etti. Yılan öldükten sonra akrep nehre döndü. Kurbağa da onu orada bekliyordu. Akrep tekrar kurbağaya binip nehrin öte yanına geçti. Ben de arkalarında bakakaldım.

Sonra gencin yanına geldim, o hala uyuyordu, akabinde baş ucunda kendi kendime şöyle dedim : - Ey uyuyan genç; Allah seni, sen fark etmesen de karanlığın içindeki her türlü kötülükten korur. Sen uyusan bile Allah uyumaz. O kullarına çok merhametlidir. dedim. Genç benim bu sözlerim üzerine uyandı ve başından geçen olayları kendisine anlattım. Genç hemen tevbe etti. Bütün yapmış olduğu kötü davranışlarından vazgeçip, iyilerden oldu ve ölünceye kadar hayatı böyle devam etti. Allah ona rahmet etsin.

Artan Pilav

Yahya baba, II. Bâyezîd Hân zamanında, Edirne Bâyezid Külliyesi'nin aşçılarından biridir.. Arkadaşları hoşaf, kebab sebze, bakliyat pişirir. Ama onun ihtisası pilavdır. Mübârek işe girişti mi, ibadet ettiğini sanırsınız. Pirinçleri salavat getire getire ayıklar, yağını tekbirlerle eritir. Tuzunu Besmele ile, suyunu Fatihalarla salar. Zaman zaman gözünü yumar, enbiyayı, evliyayı aracı yapar, Allah'tan bereket arzular.

Onun pilavı herkese yeter, hatta artar. Ancak o tek pirinç tanesine bile kıyamaz; artanı Tuna nehrine atar. Balıklar onun geleceği saati bilir, köprü başında toplanırlar.

Kilerci, bakar pilav artıyor; pirinci aşçıya az vermeye başlar. Ama Yahya Baba bir kere bile **"Bu pirinç yeter mi?"**

demez. Kilerci şaşkındır. Her gün pirinç miktarını biraz daha kısar ama pilav azalmaz, aksine çoğalır. Yine herkes doyar, Tuna'nın balıkları bile nasibini alırlar. Kilerci, bunu izah edecek tek kelime bilir:

"Bu bir keramet!"

Çok dener ve emin olunca Pâdişaha çıkar. **"Bu Yahya Baba boş değil sultanım der, halbuki biz ona amele muamelesi yapıyoruz."**

Bâyezîd-i Velî gönül ehlidir ve aşçı ile tanışmak ister. Kilerci ile bir plan yaparlar. O gün Yahya Baba'ya çok az, hatta gülünç denilecek kadar az pirinç verilir. O her zamanki gibi okur, âlemlerin Rabbi'nden Halil İbrahim bereketi diler. Pilavı çok lezzetli olur, üstelik kazanlara sığmaz. Yahya Baba artanları yine yüklenir, Tuna'nın yolunu tutar. Tam kepeyi daldırıp balıklara atarken Padişah ortaya çıkar.

"Ne oluyor bre der. Yoksa devlet malını israf mı edersin?"

Yahya Baba tutulur kalır. Ancak balıklar kafalarını sudan çıkarıp;

"Ayıp olmuyor mu sultanım derler. Koca devletin artığını bize çok mu görüyorsun?"

Yahya Baba öylesine mahcup olur ki, anlatılamaz. Utancından secdeye kapanır, Allah'a sığınır. Bâyezîd-i Velî onun kalkmasını bekler, ama geçmiş ola....

Mübarek çoktan rûhunu teslim edip kavuşmuştur rahmet-i Rahmana.